

KERK + Leven

WEEKBLAD — NUMMER 10 — 7 MAART 2007

Klapstoel
Karin
Daniëls

blz. 7

Broederlijk
Delen
& de politiek

blz. 9

Uw
oude dag,
gelukkig?

blz. 12-13

antwerpen brugge gent mechelen hasselt

Als God in de regering zit

Lieve Wouters

Nederland heeft dus gekozen voor een christelijk-sociaal beleid. Voor het eerst mag de Bijbelvaste ChristenUnie (CU) mee regeren, samen met christendemocraten (CDA) en sociaaldemocraten (PvdA). De partij wist veel katholieken te overtuigen die het CDA niet meer christelijk genoeg vonden. Een hint voor CD&V?

OPMERKELIJK. Steeds minder mensen noemen zich christelijk en engageren zich in een Kerk, toch groeit het succes van christelijke partijen. Dat stelt Nederlander Leo Fijen vast, presentator van het KRO-programma *Kruispunt*. De parlementsverkiezingen in zijn land vorig jaar logen er niet om. De ChristenUnie (CU) verdubbelde haar aantal zetels en werd onmisbaar voor een nieuwe regering-Balkenende. Die gooidde het roer voor zijn vierde ambtstermijn volledig om. Ook hij vond het immers tijd voor maatregelen die een warmere samenleving beogen waarin respect, verbondenheid en gedeelde verantwoordelijkheid centraal staan.

„De mensen zijn zich opnieuw scherper bewust van het belang van christelijke waarden”, aldus Leo Fijen in een gesprek met *Kerk+Leven*. „Alle partijen die in hun campagne niet-materiële zaken zoals de herwaardering van het gezin of respect voor het milieu benadrukten, werden door de kiezer beloond.” En die waarden zijn ook terug te vinden in het regeerakkoord waarmee de drie partijen in februari naar buiten kwamen. Een glunderende Jan Peter Balkenende (CDA), Wouter Bos (PvdA) en André Rouvoet (CU) stelden het voor aan de voltallige pers. Maar die deed het meteen kritisch af als 'bruttelend', 'spruitjeslucht', 'wollig' en ziet Nederland in één klap terug naar de jaren 1950 en de nauwtheid van de verzuiling gekatapulteerd.

Leo Fijen is het daar niet mee eens. Volgens hem hebben de Nederlanders juist laten aanvoelen dat ze genoeg hebben van „de egocentrische mentaliteit en van de pragmatische aanpak die ervan uitgaat dat alles maakbaar is. Hoe gaan we om met elkaar, met het milieu, met de moslims, met de kwetsbaren? Die vraag en die zorg leven bij de mensen en zeggen alles over het diepe ver-

langen naar veiligheid en geborgenheid.”

Moeten de Vlaamse christendemocraten lessen trekken uit het signaal van de Nederlandse kiezers en hun christelijke inspiratie duidelijk uitspreken? Leo Fijen wenst het zijn zuiderburen alleszins van harte toe. Maar eensgezindheid bestaat hierover duidelijk niet. Terwijl Jean-Luc Dehaene in *Knack* nog liet weten niet meer te geloven in de ideologie van partijen, publiceert Wouter Beke, de jonge ondervoorzitter van CD&V en senator, een boek met als titel *De mythe van het vrije ik*, waarin hij het individualisme van paars veroordeelt en net een

pleidooi houdt voor politiek vanuit een christelijke inspiratie.

Fundamentalist?

Vele katholieken die in Nederland traditioneel CDA stemden, kozen ditmaal voor de CU, deels uit strategische overwegingen, omdat ze ervan uitgingen dat CDA toch al de minister-president zou leveren, maar vooral omdat ze bepaalde partijstandpunten afwijzen. Dat kan gaan van het strenge asielbeleid over de besparingsmaatregelen ten koste van kwetsbare mensen tot de meegaandheid in ethische kwesties.

„Het is alvast de verdienste van de CU dat ze de christendemocraten heeft aangezet hun eigen ideologie te herontdekken”, zegt Fijen.

Maar wat voor een partij is de ChristenUnie eigenlijk? Zeven jaar geleden ontstond ze uit de fusie van twee behoorlijk militante protestantse partijen met de Evangelische Omroep als informele spreekbuis. In ethische kwesties zoals abortus, euthanasie en homohuwelijk is ze behoudend. Liefst zou ze die zogenaamde verworvenheden terugschroeven. In het nu bereikte regeerakkoord nam de CU echter genoegen met het versterken van positieve alternatieven zoals palliatie-

ve zorgen, begeleiding voor tienermoeders, adoptie.

Op sociaal vlak is de partij dan weer veel meer als 'links' te bestempelen. Tineke Huizinga, een kopstuk van de CU, pleitte voor een generaal pardon voor mensen zonder papieren en oogstte daar veel succes mee. De partij bracht enkele oerdegelijke politici voort, zoals Gert Schutte, die ook wel 'het geweten van het parlement' werd genoemd. In zijn voetspoor won ook partijleider André Rouvoet (op de foto in het midden), nu minister voor Jeugd en Gezin, het vertrouwen van velen.

Lees verder op bladzijde 9

© Hollandse Hoogte